

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119010992
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6119010992.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému O. L., pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Tr. zák. a iné, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. marca 2021, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., odvolanie okresného prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 05.10.2020, sp.zn. 6T/61/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Označeným rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 05.10.2020 sp.zn. 6T/61/2019 bol obžalovaný O. L. uznaný vinným v bode 1/ zo spáchania zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. V bode 2/ bol uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1,2 písm. a), b) Tr. zák., v oboch bodoch na tom skutkovom základe, že

v bode 1

dňa 06.06.2019 v čase okolo 12.50 hod., na parkovisku pri vstupe do budovy P. S. PZ v T. T. na ulici X. E. X aktívne bránil príslušníkom hliadky H. motorizovanej jednotky P. H. T. T., v zložení hliadky H.. E. Q., F.. E. P. a H.. I. P. vo vykonávaní eskorty Z. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. a to tým, že sa pohyboval okolo motorového vozidla polície zn. R. Z., ev.č.: T a slovné ale aj fyzicky si vynucoval kontakt s eskortovanou osobou svojho brata, na opakované slovné výzvy príslušníkov H., aby upustil od svojho konania a umožnil eskorte odísť, nereagoval a naďalej postrkoval do prítomných členov policajnej hliadky, pričom sa priblížil aj k F.. E. P. sediacom v služobnom motorovom vozidle na mieste šoféra, bránil mu zatvoriť dvere a chytil ho rukou za palec jeho ľavej ruky, zovrel a vykrútil mu ho, na čo F.. E. P. musel použiť voči jeho osobe donucovacie prostriedky a to hmaty, chvaty, údery a kopy sebaobrany v zmysle § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, aby mohli v eskorte pokračovať, čím F.. E. P. spôsobil podvrtnutie záprstno článkového kĺbu palca ľavej ruky s odlomením kúska posledného článku palca ľavej ruky, ktoré zranenie si vyžiadalo dobu liečenia 4 až 5 týždňov,

v bode 2

dňa 03.07.2019 v čase okolo 19.00 hod. v T., na ulici R., na prízemí rodinného domu s popisným číslom XX, v spálni, pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával a vyhrážal sa svojej manželke C. L., nar. XX.XX.XXXX a E. T., nar. XX.XX.XXXX tak, že najskôr C. L. vulgárne nadával a povedal jej, že ju zabije a následne ju dvakrát udral otvorenou dlaňou do oblasti tváre, na čo prišla do spálne aj E. T., ktorá sa jej zastala, na čo jej O. L. vulgárne nadával, dvakrát ju udral otvorenou dlaňou do oblasti tváre a vzápätí zobral do ruky železný kutáč, ktorý zodvihol nad hlavu a zahnal sa ním na E. T. a povedal jej, že načo sa do toho stará, že aj ju zabije a potom sa s týmto kutáčom, ktorý držal po celý čas vo svojej ruke zahnal zo vzdialenosti 20 cm aj na C. L., a to do výšky v oblasti hlavy, pričom kričal, že ich obidve zabije, načo z obavy o svoj život vybehli z domu preč, čím týmto konaním vzbudil u C. L. a E. T. dôvodnú obavu o svoje životy a zdravie, že uvedené vyhrážky zabitím uskutoční, avšak nespôsobil im zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie.

Za to obžalovanému uložil podľa § 323 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 36 písm. 1) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 5 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam a § 41 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere štyridsaťštyri mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. mu uložil aj ochranné opatrenie, a to ochranné protialkoholické liečenie vo forme ambulantnej. O uplatnenom nároku na náhradu škody rozhodol podľa § 287 ods. 1 Tr. por. tak, že obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti C. W. H., a.s., L. č. XX, T., IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 54,90 €.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t.j. v zákonom stanovenej lehote, odvolanie okresný prokurátor, najskôr stručným písomným podaním zo dňa 06.10.2020, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa v nasledujúci deň. Takto podané odvolanie následne písomne zdôvodnil podaním zo dňa 27.11.2020 po doručení písomného vyhotovenia rozsudku okresného súdu. V jeho dôvodoch primárne konštatoval výroky napadnutého rozsudku, pričom z jeho odôvodnenia vyplýva, že okresný súd u obžalovaného hodnotil aj pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ktoré boli v rovnováhe. Pri ukladaní trestu konštatoval, že hoci u obžalovaného existovala aj priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., na túto neprihliadal, keďže ukladal trest odňatia slobody v zmysle asperačnej zásady. Keďže pri súčasnej aplikácii § 41 ods. 2 Tr. zák. by bolo duplicitným pričítaním tej istej priťažujúcej okolnosti v neprospech obžalovaného. Súd vzhľadom na použitie citovaných ustanovení (o poľahčujúcich a priťažujúcich okolnostiach a asperačnej zásade), určil rozpätie trestnej sadzby na 66 mesiacov až 128 mesiacov. Keďže obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por, že je vinný zo spáchania všetkých skutkov uvedených v obžalobe analogicky použil ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4/ Tr. zák. a znížil obžalovanému spodnú hranicu o jednu tretinu (s poukazom na stanovisko NS SR č. 44/2017 zo dňa 27.06.2017). Okresný súd považoval uložený trest vo výmere 44 mesiacov za dostatočný a pri jeho ukladaní prihliadal na ním učené vyhlásenie o vine. Súd taktiež prihliadal aj na tú skutočnosť, že obžalovaný bol v minulosti štyrikrát súdne trestaný, pričom dve odsúdenia má už zahladené. Reagujúc na naznačené dôvody, tento odvolateľ podal odvolanie v neprospech obžalovaného, agumentujúc tým že obžalovaný vyhlásil, že je vinný až na hlavnom pojednávaní, pričom v prípravnom konaní sa ani k jednému zo skutkov kladených mu za vinu nepriznal. V prípade skutku kvalifikovaného ako nebezpečné vyhrážanie využil svoje právo nevypovedať a v prípade útoku na verejného činiteľa tvrdil, že bol opitý a nespomína si, že by mal na policajtov útočiť. Poukázal na kriminálnu minulosť obžalovaného, ktorý bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný za majetkovú a násilnú trestnú činnosť a taktiež v minulosti bol postihnutý päťkrát za spáchanie priestupkov. Trest uložený napadnutým rozsudkom obžalovanému je preto neprímerane mierny a vzhľadom na okolnosti prípadu a predovšetkým osobu páchatela je potrebné, aby mu bol uložený trest v zákonom stanovenej výške trestnej sadzby. Aplikáciu inštitútu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Tr. zák., pod zákonom stanovenú spodnú hranicu v tomto prípade považoval prokurátor za nesprávnu, a to aj vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný sa svojim konaním dopustil viacerých úmyselných trestných činov, z ktorých jeden bol zločinom a bolo možné mu ukladať trest odňatia slobody s použitím asperačnej zásady.

Záverom odvolania krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o treste s tým, aby vo veci rozhodol sám a obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v stanovenej a teda nezniženej trestnej sadzbe.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací z podnetu podaného odvolania okresným prokurátorom v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal na zreteli i svoju povinnosť v tom smere, že na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním okresného prokurátora vytykané prihliadol, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie okresného prokurátora nebolo podané dôvodne.

Na tomto mieste sa žiada pripomenúť, že krajský súd vykonal o odvolaní obžalovaného verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti, a to za splnenia procesných podmienok uvedených v ust. § 293 ods. 5 Tr. por. O termíne verejného zasadnutia bol včas upovedomený, ako je to zistiteľné z obsahu pripojenej doručky.

Z pohľadu krajského súdu je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd v súlade s

požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu a náhrady škody. Krajský súd ďalej považuje za potrebné zdôrazniť, že súd prvého stupňa prejednávaneému prípadu venoval náležitú pozornosť. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie v tom smere, že je vinný zo spáchania skutkov v zmysle obsahu obžaloby, na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedal samostatne kladne, následne v súlade so zákonom súd prvého stupňa také jeho vyhlásenie prijal postupom podľa § 257 ods. 7 Tr. por. a následne vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal, sa nevykoná a vykonajú sa iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody a o ochrannom opatrení. Za splnenia procesných podmienok § 268 ods. 2 Tr. por. bol súdom prečítaný aj obsah písomného znaleckého posudku a v zmysle § 269 Tr. por. prečítal i obsah jednotlivých listinných dôkazov, zadokumentovaných v obsahu trestného spisu.

V reakcii na odvolacie námietky okresného prokurátora je z pohľadu krajského súdu žiaduce konštatovať, že obžalovaný bol síce v minulosti štyrikrát riešený súdom, no z nich má dve odsúdenia zahladené a pokiaľ bol uznaný vinným a potrestaný za spáchanie zločinu lúpeže, uložený trest vykonal, pričom spáchanie tohto zločinu našlo svoj odraz v teraz súdenom prípade, keď mu bol ukladaný trest aj za použitia § 38 ods. 5 Tr. zák. Z pohľadu krajského súdu postupoval v rámci úvah o výmere trestu obžalovanému okresný súd správne, keď aplikoval obsah stanoviska Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.06.2017 a ukladal mu trest za použitia moderačného ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o uložený trest obžalovanému, žiada sa z pohľadu krajského súdu pripomenúť, že Trestný zákon v sankcii ust. § 323 ods. 2 Tr. zák. umožňuje jeho páchatelovi uloženie trestu odňatia slobody v sadzbe na tri roky až osem rokov. Správne okresný súd ukladal trest obžalovanému za najprísnejší zo zbiehajúcich sa trestných činov a po úprave trestnej sadzby prichádzalo do úvahy ukladať mu trest odňatia slobody v sadzbe od päť rokov šesť mesiacov do desať rokov a osem mesiacov. V súlade so stavom veci prvostupňový súd ukladal obžalovanému trest za použitia nielen § 38 ods. 5 Tr. zák., ale i za použitia § 41 ods. 2 Tr. zák., tiež za použitia konštatovaného moderačného ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 8 mesiacov, ktorý aj krajský súd považoval za primeraný všetkým okolnostiam prípadu, na ktoré bol zo zákona povinný prihliadnuť. Nepochybil pritom ani ohľadom zaradenia obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním teraz súdeného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, nepochybil ani pri uložení konkrétneho ochranného opatrenia, ani vo výroku o náhrade škody, krajský súd preto odvolanie okresného prokurátora, považujúc ho v celom rozsahu za nedôvodne podané, jednohlasne zamietol postupom podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.